
333

Besluit van 11 september 2019, tot toekenning van het vaandelopschrift «Uruzgan 2006–2007 & Helmand, Kandahar en Uruzgan 2009–2010» aan het Korps Commandotroepen

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Defensie van 4 september 2019, nr. BS2019016435, directie juridische zaken, cluster wet- en regelgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Aan de opschriften in het vaandel van het Korps Commandotroepen wordt toegevoegd het opschrift «Uruzgan 2006–2007 & Helmand, Kandahar en Uruzgan 2009–2010» in verband met het uitvoeren van speciale operaties.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 december 2019.

Onze Minister van Defensie is belast met de uitvoering van dit besluit dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 11 september 2019

Willem-Alexander

De Minister van Defensie,
A.Th.B. Bijleveld-Schouten

Uitgegeven de *eenentwintigste* oktober 2019

De Minister van Justitie en Veiligheid,
F.B.J. Grapperhaus

NOTA VAN TOELICHTING

De vaandels en standaarden van de Nederlandse krijgsmacht gaan terug tot de beginjaren van het Koninkrijk. Oorspronkelijk een veldteken en verzamelpunt in de strijd te land, is een vaandel of standaard heden ten dage vooral een symbool van saamhorigheid en van trouw van de eenheid aan de vorst. Een vaandel- of standaardopschrift kan worden toegekend indien de eenheid met ere heeft deelgenomen aan krijgsverrichtingen en zich op enig moment en/of op enige locatie heeft onderscheiden ten opzichte van andere eenheden. Bij de beoordeling worden in beschouwing genomen de aard en de wijze van het optreden, de samenstelling van het verband en de feiten en omstandigheden waaronder de strijd werd gevoerd. Hierbij wordt getoetst aan de criteria voor moedig, beleidvol en dapper optreden en aan de wettelijke grenzen van het optreden.

In het vaandel van het Korps Commandotroepen staan thans de wapenfeiten: «Arakan 1944», «Arnhem 1944», «Nijmegen 1944», «Eindhoven 1944», «Vlissingen 1944», «Westkapelle 1944», «Djakakarta 1948» en «Midden-Sumatra 1948–1949».

De gewapende aanval op de Verenigde Staten op 11 september 2001 was voor Nederland aanleiding om in het kader van collectieve zelfverdediging deel te nemen aan *Operation Enduring Freedom* (OEF). Vanaf januari 2002 nam Nederland deel aan *International Security Assistance Force* (ISAF) in Afghanistan, die vanaf augustus 2003 werd geleid door de NAVO. Het Bonn-akkoord uit 2001 en de Resoluties 1386 en volgende van de VN-Veiligheidsraad verschaffen ISAF het mandaat om in Afghanistan «*by all necessary means*» veiligheid te brengen, de stabiliteit te bevorderen en de steun voor de Taliban en aanverwante groeperingen te verminderen. In 2006 besloot de Nederlandse regering tot een civiel-militaire bijdrage in de zuidelijke sector van ISAF. Hierbij werd nadrukkelijk de aandacht gevestigd op het opbouw karakter van de missie. Dit bleek echter al vrij snel na aanvang een onderschatting te zijn. Geconfronteerd met tegenstanders die als zodanig vaak onherkenbaar waren, zich bevonden tussen de bevolking en bij uitblijvende successen in het reguliere gevecht in toenemende mate gebruik maakten van *Improvised Explosive Devices* (IED's), veranderde het operationele concept van de Nederlandse bijdrage in de loop van de operatie.

De Nederlandse troepen traden op in samengestelde verbanden van gevechtseenheden, gevechtssteuneenheden en logistieke eenheden. De aard, omvang en intensiteit alsmede de wijze van optreden van de Nederlandse troepen waren in deze combinatie niet eerder voorgekomen. Dit betekent dat bij de meeste onderscheidende acties verschillende vaandel- of standaardvoerende eenheden betrokken waren.

In 2002 en 2003 waren pelotons van het Korps Commandotroepen toegevoegd aan de ISAF-bijdrage in en vanuit Kaboel. Na de ontplooiing vanwege OEF van 2005 tot 2006 in Kandahar, maakten militairen van het korps in de jaren 2006, 2007, 2009 en 2010 weer deel uit van ISAF, optredend vanuit de provincie Uruzgan. Gedurende laatstgenoemde jaren voerden commando's vaak samen met Nederlandse mariniers circa 170 operaties uit en waren zij circa 110 keer in gevecht met de vijand.

In 2006 en 2007 raakten commando's als onderdeel van de Nederlands-Australische *Task Force Uruzgan* (TFU) deels met Australische coalitiegenoten in de provincie Uruzgan, vooral tijdens gebiedsverkenningen, intensief en langdurig in gevecht met vijandelijke strijders. In deze periode

voerden commando's op wisselende locaties hevige strijd tegen vaak grotere vijandelijke eenheden.

In 2009 en 2010 waren commando's in het kader van *Task Force 55* actief in de provincies Helmand, Kandahar en Uruzgan met inzet ver in vijandelijk gebied. De acties waren gericht tegen vrijhavens en steunpunten van de opstandelingen, waarbij vijandelijke sleutelfiguren werden opgespoord, opgepakt of uitgeschakeld. In deze periode bleek, meer dan voorheen, dat de tegenstander in de valleien die hij beheerste, goed was georganiseerd en adequaat op het gevecht was voorbereid.

Het totale optreden van de militairen van het Korps Commandotroepen in de periode 2006–2010 werd gekenmerkt door morele en fysieke moed, de wil te winnen, weloverwogen planning en offensieve, maar doordachte uitvoering. Velen hebben zich in de strijd tegen de vijand dapper onderscheiden.

Tijdens het uitoefenen van zijn taak sneuvelde korporaal Kevin van de Rijdt. Aan zeven commando's is het Draaginsigne Gewonden toegekend. Voor zijn optreden in Zuid-Afghanistan van 2005 tot en met 2010 is aan het korps in 2016 de Militaire Willems-Orde toegekend. Aan 24 militairen van het korps zijn dapperheidsonderscheidingen verleend: twee ridderkruizen van de Militaire Willems-Orde 4e klasse, drie Bronzen Leeuwen, elf Bronzen Kruizen en acht Kruizen van Verdienste. Tevens ontvingen drie commando's het Ereteken voor Verdienste in zilver.

Gelet op het positieve advies van de Traditiecommissie Krijgsmacht wordt aan de opschriften in het vaandel van het Korps Commandotroepen toegevoegd het opschrift «Uruzgan 2006–2007 & Helmand, Kandahar en Uruzgan 2009–2010» in verband met het uitvoeren van speciale operaties.

De Minister van Defensie,
A.Th.B. Bijleveld-Schouten